

Ældste Larry R. Lawrence
De Halvfjerds

Modig opdragelse

Det, verden virkelig har brug for, er modig opdragelse fra mødre og fædre, som ikke er bange for at sige noget og tage et standpunkt.

I dag vil jeg gerne tale til forældre med teenagere. Jeres kvikke og energiske unge er Kirkens fremtid og af den årsag, er de modstanderens primære skydeskive. Mange af jer trofaste mødre og fædre, som lytter til konferencen i dag, beder om svar på, hvordan I bedst kan vejlede jeres børn gennem disse vigtige år. Mit ældste barnebarn er lige blevet teenager, så emnet ligger mig stærkt på sinde. Der findes ikke fuldkomne forældre eller lette svar, men der er nogle sande principper, som vi kan forlade os på.

GUFs tema i 2010 for Unge Mænd og Unge Piger er taget fra Josva-bogen. Det begynder således: »Vær modig og stærk! Nær ikke rædsel« (Jos 1:9). Disse sætninger fra skriften kunne også være et godt valgsprog for forældre. I disse sidste dage er det, verden virkelig har brug for, modig opdragelse fra mødre og fædre, som ikke er bange for at sige noget og tage et standpunkt.

Forestil jer et øjeblik, at jeres datter sidder på togskinnerne, og I kan høre toget nærme sig. Ville I advare hende og sige, at hun skulle se at komme væk fra skinnerne? Eller ville I tøve og bekymre jer om, at hun måske mente, at I var overbeskyttende? Ville I bringe hende i sikkerhed, dersom hun

ignorerede jeres advarsel? Selvfølgelig ville I det! Jeres kærlighed til jeres datter ville tilsidesætte alle andre overvejelser. I ville sætte hendes liv højere end hendes midlertidige velvilje.

Udfordringer og fristelser rammer vore teenagere med en fart og kraft som et godstog. Som familieproklamationen minder os om, så er det forældres ansvar at beskytte deres børn.¹ Det gælder både åndeligt og fysisk.

I Mormons Bog kan vi læse det råd, som Alma den Yngre giver sin vildfarne søn: Corianton havde begået nogle alvorlige fejltrin, mens han var på mission blandt zoramitterne. Alma elskede sin søn højt nok til at tale meget direkte om problemet. Han udtrykte sin dybe skuffelse over, at hans søn havde været umoralsk, og forklarede de alvorlige følger af synd.

Jeg bliver inspireret hver gang, jeg læser Almas modige ord: »Og nu siger Herrens Ånd til mig: Befal dine børn at gøre godt ... derfor, min søn, befaler jeg dig med frygt for Gud, at du afholder dig fra dine misgerninger« (Alma 39:12). Denne tidlige indgriben fra hans far blev et vendepunkt for Corianton. Han omvendte sig og tjente derefter trofast (se Alma 42:31; 43:1-2).

Modsat Almas eksempel har vi en anden far fra skriften, Eli i Det Gamle

Testamente. Eli tjente som højpræst i Israel, mens profeten Samuel var barn. Skriften forklarer, at Herren revsede ham alvorligt, fordi han ikke fik »sine sønner talt til rette« (1 Sam 3:13). Elis sønner omvendte sig aldrig, og hele Israel led som følge af deres tåbelighed. Historien om Eli lærer os, at forældre, som elsker deres børn, ikke har råd til at lade sig skræmme af dem.

For adskillige år siden mindede ældste Joe J. Christensen os ved en generalkonference om, at »det at være forældre er ikke en konkurrence om at være mest populær.«² I samme ånd kom ældste Robert D. Hales med denne bemærkning: »Af og til er vi bange for vore børn – bange for at rådgive dem af frygt for at fornærme dem.«³

For år tilbage ville vores 17-årige søn gerne på en weekendtur med sine venner, der alle var gode drenge. Han spurgte om lov til at tage med. Jeg ville gerne sige ja, men af en eller anden årsag følte jeg en uro over den tur. Jeg fortalte min hustru, hvordan jeg følte, og hun støttede mig. »Vi er nødt til at lytte til den advarende stemme,« sagde hun.

Selvfølgelig blev vores søn skuffet og spurgte, hvorfor vi ikke lod ham tage af sted. Jeg svarede ærligt, at jeg ikke vidste hvorfor. »Jeg føler mig ikke rolig ved det,« forklarede jeg, »og jeg elsker dig for meget til at ignorere den følelse.« Jeg blev ret overrasket, da han svarede: »Det er ok, far. Det forstår jeg godt.«

Unge forstår mere, end vi indser, for de har også fået Helligåndsgaven. De prøver på at genkende Ånden, når han taler, og de iagttager, hvad vi gør. Gennem os lærer de at vise opmærksomhed over for de tilskyndelser, de får – og hvis de »ikke føler godt ved noget,« er det bedst at lade være.

Det er meget vigtigt for ægtemænd og hustruer at stå sammen om at træffe beslutninger som forældre. Dersom den ene forældre ikke føler godt for noget, så bør man ikke give tilladelse. Hvis den ene har betænkeligheder ved en film, et tv-program, et videospil, en fest, en kjole, en badedragt eller en internet-aktivitet, så hav modet til at støtte den anden og sig nej.

Jeg vil gerne læse et brev op fra en sorgbetyngt mor. Hendes teenage-søn har gradvist mistet Ånden og er drevet væk fra Kirkens aktiviteter. Hun forklarer, hvad der skete: »I alle min søns teenageår har jeg bekymret mig og prøvet at forhindre ham i at spille voldelige videospil. Jeg talte med min mand om det og viste ham artikler fra *Liahona* og aviser, som advarede mod disse spil. Men min mand mente, at det var i orden. Han sagde, at vores søn jo ikke tog stoffer, og at jeg skulle

holde op med at bekymre mig. Nogle gange gemte jeg fjernbetjeningerne, men så gav min mand ham dem. Det blev lettere for mig at give efter ... end at kæmpe imod. Jeg mener virkelig, at spil er lige så vanedannende som stoffer. Jeg vil gøre alt for at forhindre at andre forældre skal igennem samme oplevelse.«

Brødre og søstre, dersom jeres ægtefælle har betænkeligheder ved noget, så vis respekt for disse følelser. Når I vælger den lette løsning og hverken siger eller gør noget, tilskynder I måske til destruktiv adfærd.

Forældre kan forebygge megen hjertesorg ved at lære deres børn at udskyde romantiske forhold, indtil de er gamle nok til at blive gift. For tidlig pardannelse mellem unge mennesker er farlig. At være »par« skaber en følelsesmæssig intimitet, som alt for ofte fører til fysisk intimitet. Det ved

Satan og bruger det til sin fordel. Han vil gøre hvad som helst for at afholde unge mænd i at tjene på mission og forhindre dem i at blive gift i templet.

Det er livsvigtigt, at forældre har modet til at sige noget og gribe ind, inden Satan lykkes med sit forehavende. Præsident Boyd K. Packer har sagt: »Når det handler om moral, har vi både *ret* og *pligt* til at løfte en advarende røst.«⁴

Jeg har altid været af den mening, at der ikke sker noget rigtig godt sent om aftenen, og at unge har brug for at vide, hvilken tid de skal være hjemme.

Det er tegn på en hel del visdom, når forældre sidder oppe og venter på, at deres børn kommer hjem. Unge mænd og kvinder træffer langt bedre valg, når de ved, at deres forældre venter på at høre om deres aften og på at kysse dem godnat.

Lad mig udtrykke min personlige advarsel mod en skik, som er udbredt

i mange kredse. Jeg henviser til »overnatninger« eller »blive natten over« hos en ven. Som biskop opdagede jeg, at for mange unge overtræder visdomsordet eller kyskhedsloven for første gang som del af en overnatning. Deres første møde med pornografi eller med politiet sker alt for ofte, når de ikke overnatter hjemme.

Gruppepresset bliver stærkere, når vore børn er uden for vores indflydelse, og når deres forsvar er svækket sent om aftenen. Vær ikke bange for at lytte til den advarende stemme indeni,

dersom I har betænkeligheder ved en overnatningsaktivitet. Vær altid bøn-som, når det gælder om at beskytte jeres dyrebare børn.

Modig opdragelse indebærer ikke altid at sige nej. Forældre må også have mod til at sige ja til nutidige profeters råd. Vore kirkeledere har rådet os til at fastlægge retskafne rutiner i hjemmet. Tænk på fem grundlæggende rutiner, som har kraften til at styrke vore unge: Familiebøn, familieskriftstudium, familieaften, familiemiddag og

regelmæssige personlige samtaler alene med hvert barn.

Det kræver mod at samle børnene og hive dem væk fra det, de er i færd med og knæle sammen som familie. Det kræver mod at slukke tv'et eller computeren og lede jeres familie gennem skriften hver dag. Det kræver mod at afvise andre invitationer mandag aften, så I kan afsætte den til familieaften. Det kræver mod og viljekraft at undgå for mange aktiviteter, så familien kan være hjemme til middag.

En af de bedste måder at påvirke vore sønner eller døtre på er ved at rådgive dem under en personlig samtale. Ved at lytte nøje kan vi finde ud af, hvad der rører sig i hjertet på dem, hjælpe dem til at sætte sig retfærdige mål og fortælle dem om de åndelige tilskyndelser, vi har fået om dem. Rådgivning kræver mod.

Prøv at forestille jer, hvad den opvoksende generation kan blive, dersom disse fem retskafne rutiner var faste i alle hjem. Vore unge mennesker kunne være som Helamans hær: Uovervindelige (se Alma 57:25-26).

At opdrage teenagere i de sidste dage kan gøre en ydmyg. Satan og hans følgesvende stræber efter at få has på denne generation; Herren regner med, at tapre forældre opfostrer dem. Forældre: »Vær modig og stærk! Nær ikke rædsel« (Jos 1:9). Jeg ved, at Gud hører og besvarer jeres bønner. Jeg vidner om, at Herren støtter og velsigner modige forældre. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Se »Familien: En proklamation til verden«, *Liahona*, okt. 2004, s. 49.
2. Se Joe J. Christensen, »Opdragelse af børn i et forurennet miljø«, *Stjernen*, jan. 1994, s. 11.
3. Robert D. Hales, »Med en øm faders hele kærlighed: Et budskab om håb til familier«, *Liahona*, maj 2004, s. 90.
4. Se Boyd K. Packer, »Vores moralske miljø«, *Stjernen*, juli 1992, s. 63.